

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj: Ótásóban petisörért 5 kr. Nagyobb terjedelmű, mint szintén több izből hirdetések, alkuszati a legolcsóbb árért.

Előfizetési árak: Helyben és postán küldve: Egy évre 10 frt — kr. 1/2 évre 2 frt 50 kr. Fél évre 5 „ — — — — — Egyes szám 10 „

SZAI DÁNIEL. yilt-tér. *) ilatkozat. Károly ur ellenem a „Deb-megjelent 177-ik számában egy csatát köze, melyben tölem udvari táncz és illemtanárj

Európa az igazsággal szemben.

Mint hogy tehát az európai nagy hatalmasságok még eddig jelmezhető komoly lépést nem tettek arra nézve, hogy a keleti zavararadatot lecsalipitván, rendszeres szókott medrének korlátai közé utasítsák, nagy valószínűséggel bir, hogy a keletkérdés, különösen azon hatalom által, mely több százados öröklött politikájánál fogva legtovább hasznot húzni vél terjeszkedési vágyainak egész Európára kiható kielégítésében, azon hatalom által teljes kiterjedésben felszűnnek hozatik.

Most már, midőn lázas nyugtalansággal tekint Európa kelet fele, az öreg Stratford de Redcliffe is, ez a tapasztalt államférfi, ki oly hosszú ideig és oly fényesen képviselte Angolhon érdekeit Konstantinápolyban, kilépett megszokott nyugalmából és hosszabb levelet intézett a „Times”-hez — a keleti kérdés érdekében, melyben a többek közt ezeket mondja: „El kell ismerni, hogy Törökországnak hűbérese általi megátadása oly lépés volt, mely a civilisált népek gyakorlata által nincsen szentesítve.”

Törökországnak tehát a legjobb akarat mellett sem maradt más választás, mint hűbéresnek ildomtalan, jogtalan kihívását oly fegyveres eljárással utasítani vissza, mely tekintélyének okozott osorobát kiköszörülje, s véleményünk szerint, bármennyire gyakoroljanak is nyomást a szlováphi hatalmak a portára, és bármennyire hódoljanak is a kormányon ülő férfiak és a hadak élén álló tábornokok a humanizmus és civilizáció követelményeinek kivívott győzelmeinek középpontján, midőn minden nap új harczi babért tűz vitéz fiaink homlokára, nem állhat meg bármely hatalmasság szép szemeiért sem addig, míg azon kigyóznak, melyet keblén meglegetett, de mely megmarad, fejére nem tapos hogy ne lehessen se kedve se ereje még egyszer időt multávn — vérbé és lángba borítani egy birodalmat, mely bizonyára nyugalmat élvezett.

Jelen elmékedésünk keretében nem találjuk szükségesnek beilleszteni azon pontokat, melyek alatt a porta hajlandó volna a békekötésre. Nem történt e tekintetben még sem a diplomaták, sem a török porta részéről valóságos hivatalos nyilatkozatok, a hozzávetések, feltételesek pedig, nem világítják be a politikai láthatárt.

Károly ur e cím valódisága győződni, utasítom őt a budai szómáinak előadására, melyben szánalmat mutatott a múlt télen, a sem volt az udvarnál táncztanidobhatni. E kijelentem, hogy ez első és a terezen Gondy urhoz. Müller Lajos udvari táncz s illemtanító, ha főherczeg 6 fenségénel, kége József főherczeg udvaránál, ault közölteket nem vállal felelőssé. Szerk.

Hirdetés. A szerencsem a n. é. közönség m. miszerint folyó hó 11-ikén megnyitottam, főpíacz, Nánássy-1. szám alatt, azon egyének, somat igénybe venni akarják, lakásokom, varga-utczá, 2256. ten. kezni. Magánoktatást házak-

reszi hirdetés. bb apátsági uradalomban 1850 yó sept. hó 17-ik napján regyilvános árverés utján eladatik.

arverési hirdetés. eni kir. törvénz mint telek-részéről közhírre tették, mi. János s birtoktársai kérelmeknek a debreczeni 1646. sz. 900 forrás becsült 1050. sz. ház, 7 hold ondtól föld az 1876. hó 28-ik napján délutáni 3 óráig határidőben a törvényerőben megtartandó önkéntesen követendő feltételek alatt m.

teles az épületeket a birtokl tüzárk ellen biztosítani. verés jogerőre emelkedésekor ingatlan birtokába lép emellett ingatlan haszna és terbei ez

időnjog bekebelezése csak a atának teljes lefizetése után hivatalból eszközöztetni. zási költségek revót terbelik. yiben verő az árverési feltételek eleget nem tenne, a megérdékelt felek bármelyikének g. tkrdts. 459. §. értelmében t, újabb árverés alá bocsátást, vagy határidőnek kitűzése melbecsáron alul is eladatik fog. eni kir. törvénynek mint te. g. 1876 évi sept. hó 1-5 napján

A birodalom fővárosában székelő diplomaták időről-időre lesben állottak a kormány körül, mint az Ozeään czápái a süjedséhez közelgő hajónál, hogy alkalminlag kikü a maga politikájának megfelelő befolyást biztosíthasson magának.

Hangján, melylyel szól, egy nemzet fájdalma és keserítése ömlik el, mely nem hagy fel gyanút arranéve, hogy ha csakugyan fenékg kiakarják vele írtetni a méltatlanságok poharát, az esetben szakítva az eddig folytatott, mérsékelt, csendes természetű hadjáratl, a török porta a mohamedán fanatizmusra, a vallásra fog apellálni, és Európára reá zudítja Ázsiát. Ha ezt a hatalmak el akarják érni — így gondolkoznak stambuli mérvadó körökben — meg fogják kapni — csak folytasák orosz szövetségben a törökellenes politikát. „Ha már veszni kell Európában az oszomanoknak, Európa meg lehet előre győződve arról, hogy nem fognak gyávaság elveszni. — Az angol liberalisok is meg fogják meg siratni a törökellenes agitatókat! Az oszomanok keze elhat Kelet-Indiába. Ha ott egyszer talpon lesz a mohamedánis-

A „DEBRECZEN” tárczája. A VÉDTELENEK. Elbeszélés. Irta: Schwarz Mária Zsófia. (17-ik folytatás). Nehány levél. Mi itt az olvasóval néhány oly levél kivonatát közlünk, melyek a Gerda menyegzőjét követő évben irattak. Gróf Gratton Erneszt, Gréntanárhoz. Helenafors, aug. 10. 18 —.

Kedves Grán! A legutóbbi szivből fakadó szerencse kívánataimnak adok kifejezést boldogsággal, hogy valahára elérted minden vágyaid célpontját; Elysiumodban, az előttd előttd Nemethonban vagy, s a föld kiváló tudósait közeiről vagy szerencsés láthatni.

Feltűnhet talán sokaknak, hogy mi kiváló figyelemmel foglalkozunk a keleti ügyekkel, de bizonyosan vannak teljes számban, a kik a dolog milyére tekintvén, belátják, hogy a keleti kérdés felszínrehozatala, legközelebből minket, magyarokat érdekel, Törökország maradására Magyarország fenmaradásával, mint az ikrek, össze van nőve, melyeket csak nagy életveszélyes amputatio kockázta-tásával lehetne elválasztani.

Az a hatalom, a mely az igazságot kerüli Európában, a török nemzet sirtját ezer és ezer kezekkel askálhatja nagyvárúgy politikájá kivételében, még nagyobb gátnak látja Magyarországot, hova — ugymond — tudják már katonái az utat, és ha nem csatlakozunk gyarló létünkre feltevéstünkben, aligha nem valószínű, hogy a stambuli arany-szav birtokához, az elipított Magyarországon keresztül kivánn jutni, hogy háta védve, fedezve lehessen.

Utazzál barátom, csak utazzál, öregbítéd szellemkieseid gazdag tárházát. Iparkodjál a tudományok szentélyébe behatolni, hogy majd idővel a te tudományosságod nagyságára is bámulva tekintsen a világ; — szerezz magadnak ösmereget s lángelmed által nagy fényes nézetet, de ne ved soha, hogy azáltal boldogság lehetsz! Nem, mert e földön valódi boldogság nem létezik.

Beesület, szerelem és szerencse csak hű ködképek, melyek csupán megbódítanak, s ha megredadni akarjuk őket továbbunk. Idők megragadni a legnagyobb lángézer is elfeledtetik, melyek a legnagyobb lángézer is elfeledtetik, a legfőbb szerelem is kieszik, a legutóbbi barátság is kihül, — eltűnnek mind és pedig nyom nélkül. Azon bizonyos egyéneknek, kik az ember phisikai mibenlétét tanulmányozzák, még sokkal jobban be kell látniok, mint minőkünk, hogy vannak emberek, kik e földi világunk alatt mindig elérhetlen ideálók után rajongtak, s hogy ezek, misalatt küzködnék céljukat elérni az elérendő boldogság képzeltemóról, mit a ködképek megvalósítása nyújtana, előre megittasodnak. Jól van, ók megérnek utóvégre is egy oly pillanatot; de csakhamar mily csudálkozással kell intézni önmagukhoz e kérdést: Mily irányt vett hát a tünékeny földi údy? Úresség tárog a lélekben, melynek lemet betöltöttnie kell. Ismét új idealalkotásában keresnek kárpótlást, — s ez így megy a végtelenségig, míg egyszer eljő a halál, s véget vet az örült ábrándozás és céltelenség életnek. Te magad is jó Grém, ki egy eszmé nélkül létezni nem tudó emberek sorába tartozol, egy napon befogod ösmerni e rajongás hálátlan mivoltát. Féltre fogsz ösmertetni ezen emberrel, kiknek oktatására, értelmi vezetése oly egyedien büszkölő törekedett — s megfogsz halni a nélkül, hogy nem tetteid magasztos gondolataidat valaki folygözésre is méltán. Jutalmad legfeljebb egy porlékony sírmlék leend — s a feledés.

Az a Simonyi báró visszalépése folytán megbolygatott Tisza-kabinat a „N. Hir.” szerint következőleg alakulna: „Elhatározott dolgokként beszéljük kormánykörökben, hogy gróf Zichy Viktor a kereskedelmi miniszteriumhoz államtitkárrá, s a nemzeti bank magyar osztályának felállítására, melynek igazgatójává

Uttazál barátom, csak utazzál, öregbítéd szellemkieseid gazdag tárházát. Iparkodjál a tudományok szentélyébe behatolni, hogy majd idővel a te tudományosságod nagyságára is bámulva tekintsen a világ; — szerezz magadnak ösmereget s lángelmed által nagy fényes nézetet, de ne ved soha, hogy azáltal boldogság lehetsz! Nem, mert e földön valódi boldogság nem létezik.

Beesület, szerelem és szerencse csak hű ködképek, melyek csupán megbódítanak, s ha megredadni akarjuk őket továbbunk. Idők megragadni a legnagyobb lángézer is elfeledtetik, melyek a legnagyobb lángézer is elfeledtetik, a legfőbb szerelem is kieszik, a legutóbbi barátság is kihül, — eltűnnek mind és pedig nyom nélkül. Azon bizonyos egyéneknek, kik az ember phisikai mibenlétét tanulmányozzák, még sokkal jobban be kell látniok, mint minőkünk, hogy vannak emberek, kik e földi világunk alatt mindig elérhetlen ideálók után rajongtak, s hogy ezek, misalatt küzködnék céljukat elérni az elérendő boldogság képzeltemóról, mit a ködképek megvalósítása nyújtana, előre megittasodnak. Jól van, ók megérnek utóvégre is egy oly pillanatot; de csakhamar mily csudálkozással kell intézni önmagukhoz e kérdést: Mily irányt vett hát a tünékeny földi údy? Úresség tárog a lélekben, melynek lemet betöltöttnie kell. Ismét új idealalkotásában keresnek kárpótlást, — s ez így megy a végtelenségig, míg egyszer eljő a halál, s véget vet az örült ábrándozás és céltelenség életnek. Te magad is jó Grém, ki egy eszmé nélkül létezni nem tudó emberek sorába tartozol, egy napon befogod ösmerni e rajongás hálátlan mivoltát. Féltre fogsz ösmertetni ezen emberrel, kiknek oktatására, értelmi vezetése oly egyedien büszkölő törekedett — s megfogsz halni a nélkül, hogy nem tetteid magasztos gondolataidat valaki folygözésre is méltán. Jutalmad legfeljebb egy porlékony sírmlék leend — s a feledés.

Uttazál barátom, csak utazzál, öregbítéd szellemkieseid gazdag tárházát. Iparkodjál a tudományok szentélyébe behatolni, hogy majd idővel a te tudományosságod nagyságára is bámulva tekintsen a világ; — szerezz magadnak ösmereget s lángelmed által nagy fényes nézetet, de ne ved soha, hogy azáltal boldogság lehetsz! Nem, mert e földön valódi boldogság nem létezik.

Az a Simonyi báró visszalépése folytán megbolygatott Tisza-kabinat a „N. Hir.” szerint következőleg alakulna: „Elhatározott dolgokként beszéljük kormánykörökben, hogy gróf Zichy Viktor a kereskedelmi miniszteriumhoz államtitkárrá, s a nemzeti bank magyar osztályának felállítására, melynek igazgatójává

Uttazál barátom, csak utazzál, öregbítéd szellemkieseid gazdag tárházát. Iparkodjál a tudományok szentélyébe behatolni, hogy majd idővel a te tudományosságod nagyságára is bámulva tekintsen a világ; — szerezz magadnak ösmereget s lángelmed által nagy fényes nézetet, de ne ved soha, hogy azáltal boldogság lehetsz! Nem, mert e földön valódi boldogság nem létezik.

Beesület, szerelem és szerencse csak hű ködképek, melyek csupán megbódítanak, s ha megredadni akarjuk őket továbbunk. Idők megragadni a legnagyobb lángézer is elfeledtetik, melyek a legnagyobb lángézer is elfeledtetik, a legfőbb szerelem is kieszik, a legutóbbi barátság is kihül, — eltűnnek mind és pedig nyom nélkül. Azon bizonyos egyéneknek, kik az ember phisikai mibenlétét tanulmányozzák, még sokkal jobban be kell látniok, mint minőkünk, hogy vannak emberek, kik e földi világunk alatt mindig elérhetlen ideálók után rajongtak, s hogy ezek, misalatt küzködnék céljukat elérni az elérendő boldogság képzeltemóról, mit a ködképek megvalósítása nyújtana, előre megittasodnak. Jól van, ók megérnek utóvégre is egy oly pillanatot; de csakhamar mily csudálkozással kell intézni önmagukhoz e kérdést: Mily irányt vett hát a tünékeny földi údy? Úresség tárog a lélekben, melynek lemet betöltöttnie kell. Ismét új idealalkotásában keresnek kárpótlást, — s ez így megy a végtelenségig, míg egyszer eljő a halál, s véget vet az örült ábrándozás és céltelenség életnek. Te magad is jó Grém, ki egy eszmé nélkül létezni nem tudó emberek sorába tartozol, egy napon befogod ösmerni e rajongás hálátlan mivoltát. Féltre fogsz ösmertetni ezen emberrel, kiknek oktatására, értelmi vezetése oly egyedien büszkölő törekedett — s megfogsz halni a nélkül, hogy nem tetteid magasztos gondolataidat valaki folygözésre is méltán. Jutalmad legfeljebb egy porlékony sírmlék leend — s a feledés.

Uttazál barátom, csak utazzál, öregbítéd szellemkieseid gazdag tárházát. Iparkodjál a tudományok szentélyébe behatolni, hogy majd idővel a te tudományosságod nagyságára is bámulva tekintsen a világ; — szerezz magadnak ösmereget s lángelmed által nagy fényes nézetet, de ne ved soha, hogy azáltal boldogság lehetsz! Nem, mert e földön valódi boldogság nem létezik.

Lord Derby egy küldöttséget fogadott és az nyhvez intézett beszédben veszedelmes-nemlévénit az agitatiót, melyet most Angolországban folytatnak. Ezeket mondták: Törökország területi épességének idokai most is fenállanak, Törökországot haboru nékél ma sem lehet könnyebben megsemmíteni, mint azelőtt; Angolországnak csak hátrányára válnék, ha felhagyna Törökország érdekében való törekvéseivel; a török birodalom nem egyöntetű; az autonomia kiterjesztését a török tartományokra Angolországban senki sem ellenzi, de az jelentékeny helyi nehézségekbe ütközik. A hatalmakkal együttesen meg kell tenni minden lehető erőfeszítést, hogy mielőbb kieszközöljék a fegyverszünet és ennek kapcsán a békealkotás; egyelőre arról van szó, hogy a nagyhatalmak közt egyetértés létesüljön; a tárgyalások és tekintetben most van-e folyamában és ezért szőlo most kénytelen tartózkodással nyilatkozni. Derby ezután kijelenté, hogy a kegytelenségek ismétését meg kell gátolnia; azon javaslatot, hogy a törököket Európából ki kell űzni, kivihetetlennek mondja, mert ez általános vallásábrut idézne elő, az eddigieknél még szörnyűbb kegytelenségekkel. Angolország visszatartotta a berlini emlekiratot, mert kivihetetlennek látta, végül azt mondta, hogy az angol hajóhad nem hivatik vissza a Besika-öbölből és oda nyilatkozott, hogy Bolgárország kapja meg a kellő elégtételt.

A statisztikai congressus kirándulásai. (Mehádia, Temesvár, Szeged.) (A „Pesti Napló” után.) Szeged, szept. 11. A mezőhegyesi és résziczai kirándulásokhoz méltón csatlakozott a mehádiai. Vasárnap hajnalban értük Bazásra és két hajón helyezkedtünk el. Öt óra tájban indultunk el Orsova felé. A Duna hatalmas folyama csendesen hömpölygött bérzes partjai között. Csakhamar a „Babagi”-hoz értünk. Egy elég magas szikla ez a Duna közepén: mely szirt a vaskapu legelső határköve. Szép népmonda fűződik hozzá. Babagi, a pasa szép leánya, egy bátor magyar nemesseleg megszökött. A diühös atya utánok iramodott, az ifjut megölte, a leányt pedig a magányos szirtre tette ki, mely sirja lón s így nevért tőle nyerte. A közelben a szerb parton emelkedtek Galambóc várának tornyai; hét bástyatorony áll még; az idő nem bírta falait szétörtöni. A rom festői látványt nyújt s közöngyi Ozeecián, Zsigmond király stb. emlékeztető ideit vissza a magyar utasban. Szemben a tornyokkal Lászlóvár puzta romja magaslik. Csakhamar a folyam sajtáságos látványt nyújt; egyes része, néha egész felületé forr; sutorog, mintha mélyében boszorkánykonyha működne, egy sutorognak habjai. Alattok veszélyes szirtre rejtőzködnék, melyeket csak nagy óvatossággal kerülhet ki a hajós; egymásután követik egymást a Sztenka, Kozia, Szirinye, az izlácsi és a tachdalia-szirttömegek; ez utóbbiakat a kis vaskapunak szokás nevezni. Azután Kazán gyönyörű völgyébe értünk, hol a Duna ropantú ónyösszszorul, és néhol 60 méter mélységre van.

Orsovánál diszkapu várt reánk. Délekeleti határunk ez utolsó pontján Pavlovics Ignác szolgabíró hőni nyitásmunka üdvözölt bennünk. Vagy ötven egyenlő finom fedett kocsi várt reánk, s csakhamar Cserna vadregényes, festői völgyében voltunk. A jó országot folyton a patak partján vonul tova. A vidéken lakó oláhok a vasárnap folytán nagy számmal voltak az uton: sok szép leányt láttunk közöttük. Maga a vidék elbájolt mindenkit; Svájcz legszébb részeivel kiálja a versenyt. Az erdőleptek hegyek nem oly magasak ugyan, mint a hótakart Alpok, de azért nem kevesebb báj kölcsonöznek a vidéknek.

Meredek partjaikról eső idején iszonyú erővel robbannak le a vizek s a Cserna medre tele van óriási kövekkel és sziklákkal, melyeket magokkal sodortak. Közömben néhol az erdők devastációjának szomorú jelenségeivel is találkozunk. Sok hegyoldal már egészen kopasz s sárga-vezes színűvel kellemetlenül elüt a fás hegyek gyönyörű zöldjével. A hegyek lábainál a Cserna vize folyik tekervényes, széles mederben. Szép vasúdon átkelve a folyón, az ut folyon föléle halad. Újjab diszkapuhoz értünk. Tetején számos nemzeti lobogó s „Isten hozott

veidben, nem láttad meg be, hogy ez élet nem érdemes azon erőfeszítések és áldozatokra, melyeket te oly lazasággal fejtesz ki? — Teve van a világ önző és hálátlan örültekkel. Ha ezen eredmény meg mind ez ideig nem jutottál, légy meggyőződve, hogy oda előbb-több elfogsz jutni. Egész tíz évvel fiatalabb vagyok nálad, s mégis már kimerült, sőt undortelt tekintettel nézek előre évről-hosszu sorának, melyeket még átélnem kellend. Megütődve lésszsz bizonyra nyilatkozatom e hangulatán, tekintvén, hogy még csupán egy éve, hogy én egy bájos szeretreméltó és ropant vagyonú leányval egybekeltem; hogy én különben is gazdag család fia birtokában mindannak, mi embori irigylés tárgya csak lehet, már is kifáradtam élni. Akarod tudni e talány meglejtését, im itt van: Már gyermekkorom óta oly természetel, mely zéves örömtől táli a szórakozásokban, növekedtem fel részint oldaladnál, részint — s különösen szünelim alatt — rokonaimnál Helgenstjerna bárónál, hol Gerdát mindig úgy tekintém, mint leendő arámát. — Az egyetemen, mint magad is tudod, nagyon kis mértékben veték részt a tanuló ifjuság mulatságaiban. Yégre elértem a férfi kort, a midőn atyám kívánatából, tehát nem hajlalom sugallatára a diplomatiai pályára léptem: én sohasem tudtam felogni, miért vágytak az emberek kiűntetésük után, melyekben én soha örömet nem találtam. De ha közönyöml, hidegém álltam is ellent a dicsegyv ingereinek, nem úgy az elévetésének. Lassan lassan belesodortam a mulatságok azon nemibe, minőknek a fiatal-ság általán véve átengedni szokta magát, s a nélkül, hogy alásnyitnem volna a gyönyöröknek lelket rontó s emberi méltóságra leajtszó hínárjába, eleget izlettem belőlük arra nézve, hogy undor és megvetéssel teljem el irántuk. Egy ilyen módon elhőltöt életem volt nekem. Hogy mindezt iránt, mi az ernye és erkölcsiség körébe tartozik, kitévedő vájam. Ilyen volt lelti állapotom, midőn Londonban a svéd követ hofeljen hírtelen egy fiatal leányka minden hofjelmetet magára voná. (Folyt. köv.)

Ma közzé... politikai... igazzá... alkalmat... borzalmait... a török... kat énekel... szemekre... polgár... kegyetlen... közönség... fel, mely... kegyetlen... ben, minden... pontból... Hol... pikus... lázadókat... ták az... csak olyan... ma a Bolgár... Hát... mitől... tétérig... ben. Bizony... meeting... táborok... kint... érdekel... Es... ur, miután... zot" fanatic... tömegeket... ördögi... csatás... tése... komoly... azért, hogy... most... tál valódi... Az ang... cselekménye... Áll... kerülné... eltekint... kedelmi... azon... medn... a török... ma is, bizt... kinek india... medn... idegen hit... kal... zálaga... mérhetlen... még erőse... legkevesebb... tingek... Nincse... talom, egy... színt... követni... hogy a tör... Kinek vol... török... vagy hábor... ből, vagy... híz... detik uton... Azt... vallás... a haladás... A... Irt... A köv... honból... volt nagy... len... örökö... tól, a köv... lenni, hogy... lobbant... megadva, t... a kacérés... és s... élet... vét, annak

— Ragusa, szept. 11. — Ma reggel egy montenegrói banda megkísérelte az élelmiszellátást, melyet akorciaziak Gragovácba szállítottak, elfoglalni, azonban a török exortó csapat által visszaverettek, minek folytán Banjaniból szaladtak. — Egy basi bozuk csapat és egy század katonaság azonnal kiküldetett a megfutamodottak visszavonulását elzárandó.

Kitünő mutatózó vigjáték.
DEBRECZENI SZÍNHÁZ.
Bérlét. VIII. sz.
Csütörtök, 1876. szeptember 14-én

A londoni arszlánok.
Vigjáték 5 felv. Irta Bouricoul, ford. Csepreghi.
Kezdeté 7 órakor, vége 9 óra után.

Felelős szerkesztő:
TISZAI DÁNIEL.
Nyilt-tér. *)

A „Debreczen” tegnapi számában megjelent nyilatkozatból kitűnik, hogy — Müller ur személynére vonatkozólag — nem nagy fába, de nagyon is redves tökébe vágtam fejszém. Utal azon pesti lapok elolvasására, melyek egyik szerkesztőjét névjegyével csak úgy ármhatáta, mint a debreczeni t. közönséget. S így igen természetes, hogy ő az udvari bolond, szót csinált. Hisz névjegy is nyomtatva van! Épen e veteműtsége gebéjét, most, midőn már oly nehéz az udvari művészetrel rugdalózó keselyű lábát beköbözni.

A mi pedig magát a kérdéses ügyet illeti, mély sajnálatommal kell a felett kijelentnem, hogy a fenséges nevetek így creatura mellett kényteleníttem a nyilttérre meghurcoltatni. De így brandos esetben már csak az amputálás mentheti meg a társadalom ép tétét a fekély tova terjedésétől s az igazság választó vízével ez amalgamot: ajas salakjától egyszer mindenkorra felszabadítani.

Az udvari címet nem tagadtam meg Müller úrtól határozottan, csak kétségbe vontam annak hitességét, viszonyítván megbotránkoztató magaviseletét az oly magas kitüntetéshez. A nesse semmi fogd meg jól kinyilatkozta azonban (ha ugyan a tegnapi történet rendőri bekísértetése nem gátolta őt bővebben felszólalhatni) aligha nem hazugságban marasztalja a még S. Román-t is felülmúló büvész urat.

En tehát felhívásomhoz egy betűig há maradok s az egy botondért leteszem a szót. Bizunk a kapitányi hivatalban, hogy megszerelje a gonoszot.
Gondy Károly.

*) E rovat alatt közölték nem vállal felelősséget a szerk.

— Folyó évi okt. 1-jével — mint értesülünk egy új hirlapot fog kiadni Kutasi Imre, „Debreczen-Hajdu megyei Kézirás” cím alatt. A lap előfűzetési ára egész évre 3 frt lesz, s politikán kívül városi és vidéki mindenem érdekeivel foglalkozni, főképp pedig a nép közvetlen érdekeinek szem előtt tartását tűzte ki feladatának. Az előfűzetési felhívás lapunk szombati számához is mellékelve lesz, melyre előre felhívjuk olvasóink figyelmét.

— Husárak: kilogrammonként 1876. évi szept. 15-20-ig megállapítva s a hatóság által bejelentve a következők: 36 kr. Balsay Gábor hatv. u. 1442. sz. a. csapó u. 358 sz. a. Gyarmati János, morgó u. 587. sz. a. székeiben 36 kr. Rác Jánosnál rószatér 6. sz. a. 42 kr. Rösenberg Samuel os. u. 337. sz. a. és Faragó János teletki u. 2185. sz. a. székeiben. Minden többi mesárszékekben pedig 40. kr. Debreczen város kapitányi hivatala.

— A lavina eltemette. Abercromby, a svájci alpesi klub tagja, a következő levelet írja Zomattól a „Times”-nek: „Két angol, Mr. Haymann, — a cambridgei egyetem tanára és Johnson, Sarback Ferenc és Ignác vezetők kíséretében augusztus 28-án reggel 5 órakor megindultak a Gressonay-völgy alpesi kunyhójából, átmenendők a Felickjochon — egész a Riffelhotlra, a zernatti oldalra. A sűrű ködben kissé inkább jobbra tartottak, mint kellett volna, egy meredek jégfal hosszában, melynek oldalán roppant mélységű szakadás tátongott. Ezen kezdtek kuszni, midőn egyszerre levált egy hógörgöget s mind a négyet magával söpörte. Kétten Mr. Haymann és Sarback Ignác csodálatsokép életben maradtak, de a másik kettő odavesztett, a lavina alá temetve. Az életben maradtak több órát töltöttek a szerencsétlenség színhelyén, de nem bírtak társaik nyomára akadni. Ignác volt az első, aki kiszabadította tagjait a görgetegből s felselgett Mr. Haymannt is. — A Felickjochra feljutva, minden élelmiszert megfosztva ott kelle tölteniük az éjszakát a fagyon, hideg, zord időben. — Másnap 10 órakor d. e. a Riffelhotlól érkező nagy utazó társaság eszméletlenül állapotban találta meg Haymann urat elfagyott kézzel és lábbal. Ignácnak is megfagyott a keze, de eszmélete nem hagyta el. Haymann a Riffelhotelbe szállították, hol — hála a gondos ápolásnak, már javulóban van. Ignác, a társaság másik részét elvezette a szerencsétlenség színhelyére, hova eljutniok két órába került. Itt meggyőződhetett mindenki, hogy nincs mód benne a szerencsétlenül jártakat megmenteni. Minden kísérlet sikertelen maradt. Később teljes felszereléssel mentek oda, legelőbb a hullákat kihozhatták, de minden erőfeszítés dacára, ez sem sikerült.”

— A laviná eltemette. Abercromby, a svájci alpesi klub tagja, a következő levelet írja Zomattól a „Times”-nek: „Két angol, Mr. Haymann, — a cambridgei egyetem tanára és Johnson, Sarback Ferenc és Ignác vezetők kíséretében augusztus 28-án reggel 5 órakor megindultak a Gressonay-völgy alpesi kunyhójából, átmenendők a Felickjochon — egész a Riffelhotlra, a zernatti oldalra. A sűrű ködben kissé inkább jobbra tartottak, mint kellett volna, egy meredek jégfal hosszában, melynek oldalán roppant mélységű szakadás tátongott. Ezen kezdtek kuszni, midőn egyszerre levált egy hógörgöget s mind a négyet magával söpörte. Kétten Mr. Haymann és Sarback Ignác csodálatsokép életben maradtak, de a másik kettő odavesztett, a lavina alá temetve. Az életben maradtak több órát töltöttek a szerencsétlenség színhelyén, de nem bírtak társaik nyomára akadni. Ignác volt az első, aki kiszabadította tagjait a görgetegből s felselgett Mr. Haymannt is. — A Felickjochra feljutva, minden élelmiszert megfosztva ott kelle tölteniük az éjszakát a fagyon, hideg, zord időben. — Másnap 10 órakor d. e. a Riffelhotlól érkező nagy utazó társaság eszméletlenül állapotban találta meg Haymann urat elfagyott kézzel és lábbal. Ignácnak is megfagyott a keze, de eszmélete nem hagyta el. Haymann a Riffelhotelbe szállították, hol — hála a gondos ápolásnak, már javulóban van. Ignác, a társaság másik részét elvezette a szerencsétlenség színhelyére, hova eljutniok két órába került. Itt meggyőződhetett mindenki, hogy nincs mód benne a szerencsétlenül jártakat megmenteni. Minden kísérlet sikertelen maradt. Később teljes felszereléssel mentek oda, legelőbb a hullákat kihozhatták, de minden erőfeszítés dacára, ez sem sikerült.”

— A laviná eltemette. Abercromby, a svájci alpesi klub tagja, a következő levelet írja Zomattól a „Times”-nek: „Két angol, Mr. Haymann, — a cambridgei egyetem tanára és Johnson, Sarback Ferenc és Ignác vezetők kíséretében augusztus 28-án reggel 5 órakor megindultak a Gressonay-völgy alpesi kunyhójából, átmenendők a Felickjochon — egész a Riffelhotlra, a zernatti oldalra. A sűrű ködben kissé inkább jobbra tartottak, mint kellett volna, egy meredek jégfal hosszában, melynek oldalán roppant mélységű szakadás tátongott. Ezen kezdtek kuszni, midőn egyszerre levált egy hógörgöget s mind a négyet magával söpörte. Kétten Mr. Haymann és Sarback Ignác csodálatsokép életben maradtak, de a másik kettő odavesztett, a lavina alá temetve. Az életben maradtak több órát töltöttek a szerencsétlenség színhelyén, de nem bírtak társaik nyomára akadni. Ignác volt az első, aki kiszabadította tagjait a görgetegből s felselgett Mr. Haymannt is. — A Felickjochra feljutva, minden élelmiszert megfosztva ott kelle tölteniük az éjszakát a fagyon, hideg, zord időben. — Másnap 10 órakor d. e. a Riffelhotlól érkező nagy utazó társaság eszméletlenül állapotban találta meg Haymann urat elfagyott kézzel és lábbal. Ignácnak is megfagyott a keze, de eszmélete nem hagyta el. Haymann a Riffelhotelbe szállították, hol — hála a gondos ápolásnak, már javulóban van. Ignác, a társaság másik részét elvezette a szerencsétlenség színhelyére, hova eljutniok két órába került. Itt meggyőződhetett mindenki, hogy nincs mód benne a szerencsétlenül jártakat megmenteni. Minden kísérlet sikertelen maradt. Később teljes felszereléssel mentek oda, legelőbb a hullákat kihozhatták, de minden erőfeszítés dacára, ez sem sikerült.”

— A laviná eltemette. Abercromby, a svájci alpesi klub tagja, a következő levelet írja Zomattól a „Times”-nek: „Két angol, Mr. Haymann, — a cambridgei egyetem tanára és Johnson, Sarback Ferenc és Ignác vezetők kíséretében augusztus 28-án reggel 5 órakor megindultak a Gressonay-völgy alpesi kunyhójából, átmenendők a Felickjochon — egész a Riffelhotlra, a zernatti oldalra. A sűrű ködben kissé inkább jobbra tartottak, mint kellett volna, egy meredek jégfal hosszában, melynek oldalán roppant mélységű szakadás tátongott. Ezen kezdtek kuszni, midőn egyszerre levált egy hógörgöget s mind a négyet magával söpörte. Kétten Mr. Haymann és Sarback Ignác csodálatsokép életben maradtak, de a másik kettő odavesztett, a lavina alá temetve. Az életben maradtak több órát töltöttek a szerencsétlenség színhelyén, de nem bírtak társaik nyomára akadni. Ignác volt az első, aki kiszabadította tagjait a görgetegből s felselgett Mr. Haymannt is. — A Felickjochra feljutva, minden élelmiszert megfosztva ott kelle tölteniük az éjszakát a fagyon, hideg, zord időben. — Másnap 10 órakor d. e. a Riffelhotlól érkező nagy utazó társaság eszméletlenül állapotban találta meg Haymann urat elfagyott kézzel és lábbal. Ignácnak is megfagyott a keze, de eszmélete nem hagyta el. Haymann a Riffelhotelbe szállították, hol — hála a gondos ápolásnak, már javulóban van. Ignác, a társaság másik részét elvezette a szerencsétlenség színhelyére, hova eljutniok két órába került. Itt meggyőződhetett mindenki, hogy nincs mód benne a szerencsétlenül jártakat megmenteni. Minden kísérlet sikertelen maradt. Később teljes felszereléssel mentek oda, legelőbb a hullákat kihozhatták, de minden erőfeszítés dacára, ez sem sikerült.”

— A laviná eltemette. Abercromby, a svájci alpesi klub tagja, a következő levelet írja Zomattól a „Times”-nek: „Két angol, Mr. Haymann, — a cambridgei egyetem tanára és Johnson, Sarback Ferenc és Ignác vezetők kíséretében augusztus 28-án reggel 5 órakor megindultak a Gressonay-völgy alpesi kunyhójából, átmenendők a Felickjochon — egész a Riffelhotlra, a zernatti oldalra. A sűrű ködben kissé inkább jobbra tartottak, mint kellett volna, egy meredek jégfal hosszában, melynek oldalán roppant mélységű szakadás tátongott. Ezen kezdtek kuszni, midőn egyszerre levált egy hógörgöget s mind a négyet magával söpörte. Kétten Mr. Haymann és Sarback Ignác csodálatsokép életben maradtak, de a másik kettő odavesztett, a lavina alá temetve. Az életben maradtak több órát töltöttek a szerencsétlenség színhelyén, de nem bírtak társaik nyomára akadni. Ignác volt az első, aki kiszabadította tagjait a görgetegből s felselgett Mr. Haymannt is. — A Felickjochra feljutva, minden élelmiszert megfosztva ott kelle tölteniük az éjszakát a fagyon, hideg, zord időben. — Másnap 10 órakor d. e. a Riffelhotlól érkező nagy utazó társaság eszméletlenül állapotban találta meg Haymann urat elfagyott kézzel és lábbal. Ignácnak is megfagyott a keze, de eszmélete nem hagyta el. Haymann a Riffelhotelbe szállították, hol — hála a gondos ápolásnak, már javulóban van. Ignác, a társaság másik részét elvezette a szerencsétlenség színhelyére, hova eljutniok két órába került. Itt meggyőződhetett mindenki, hogy nincs mód benne a szerencsétlenül jártakat megmenteni. Minden kísérlet sikertelen maradt. Később teljes felszereléssel mentek oda, legelőbb a hullákat kihozhatták, de minden erőfeszítés dacára, ez sem sikerült.”

LEGUJABB.
— Grün Anasztáz (gr. Auersperg Antal) Ausztria legjelesebb költője tegnap Grácban elhunyt élte 70-ik évében.
— Bécs, szept. 11. A török kormány Eliot és gróf Zichy buzgó figyelemzetesei folytán a béke feltételek iránti határozatát elhalasztotta, e közben a hatalmak azon maximum iránt, mely a békefeltételek alapját képezhetné teljes egyetértésre fognak jutni. A porta egy Montenegro számára teendő területi átengedésről absolute, mit sem akar tudni. Eliot mindenesetre Konstantinápolyban marad.

— Folyó évi okt. 1-jével — mint értesülünk egy új hirlapot fog kiadni Kutasi Imre, „Debreczen-Hajdu megyei Kézirás” cím alatt. A lap előfűzetési ára egész évre 3 frt lesz, s politikán kívül városi és vidéki mindenem érdekeivel foglalkozni, főképp pedig a nép közvetlen érdekeinek szem előtt tartását tűzte ki feladatának. Az előfűzetési felhívás lapunk szombati számához is mellékelve lesz, melyre előre felhívjuk olvasóink figyelmét.

— Husárak: kilogrammonként 1876. évi szept. 15-20-ig megállapítva s a hatóság által bejelentve a következők: 36 kr. Balsay Gábor hatv. u. 1442. sz. a. csapó u. 358 sz. a. Gyarmati János, morgó u. 587. sz. a. székeiben 36 kr. Rác Jánosnál rószatér 6. sz. a. 42 kr. Rösenberg Samuel os. u. 337. sz. a. és Faragó János teletki u. 2185. sz. a. székeiben. Minden többi mesárszékekben pedig 40. kr. Debreczen város kapitányi hivatala.

— A laviná eltemette. Abercromby, a svájci alpesi klub tagja, a következő levelet írja Zomattól a „Times”-nek: „Két angol, Mr. Haymann, — a cambridgei egyetem tanára és Johnson, Sarback Ferenc és Ignác vezetők kíséretében augusztus 28-án reggel 5 órakor megindultak a Gressonay-völgy alpesi kunyhójából, átmenendők a Felickjochon — egész a Riffelhotlra, a zernatti oldalra. A sűrű ködben kissé inkább jobbra tartottak, mint kellett volna, egy meredek jégfal hosszában, melynek oldalán roppant mélységű szakadás tátongott. Ezen kezdtek kuszni, midőn egyszerre levált egy hógörgöget s mind a négyet magával söpörte. Kétten Mr. Haymann és Sarback Ignác csodálatsokép életben maradtak, de a másik kettő odavesztett, a lavina alá temetve. Az életben maradtak több órát töltöttek a szerencsétlenség színhelyén, de nem bírtak társaik nyomára akadni. Ignác volt az első, aki kiszabadította tagjait a görgetegből s felselgett Mr. Haymannt is. — A Felickjochra feljutva, minden élelmiszert megfosztva ott kelle tölteniük az éjszakát a fagyon, hideg, zord időben. — Másnap 10 órakor d. e. a Riffelhotlól érkező nagy utazó társaság eszméletlenül állapotban találta meg Haymann urat elfagyott kézzel és lábbal. Ignácnak is megfagyott a keze, de eszmélete nem hagyta el. Haymann a Riffelhotelbe szállították, hol — hála a gondos ápolásnak, már javulóban van. Ignác, a társaság másik részét elvezette a szerencsétlenség színhelyére, hova eljutniok két órába került. Itt meggyőződhetett mindenki, hogy nincs mód benne a szerencsétlenül jártakat megmenteni. Minden kísérlet sikertelen maradt. Később teljes felszereléssel mentek oda, legelőbb a hullákat kihozhatták, de minden erőfeszítés dacára, ez sem sikerült.”

— A laviná eltemette. Abercromby, a svájci alpesi klub tagja, a következő levelet írja Zomattól a „Times”-nek: „Két angol, Mr. Haymann, — a cambridgei egyetem tanára és Johnson, Sarback Ferenc és Ignác vezetők kíséretében augusztus 28-án reggel 5 órakor megindultak a Gressonay-völgy alpesi kunyhójából, átmenendők a Felickjochon — egész a Riffelhotlra, a zernatti oldalra. A sűrű ködben kissé inkább jobbra tartottak, mint kellett volna, egy meredek jégfal hosszában, melynek oldalán roppant mélységű szakadás tátongott. Ezen kezdtek kuszni, midőn egyszerre levált egy hógörgöget s mind a négyet magával söpörte. Kétten Mr. Haymann és Sarback Ignác csodálatsokép életben maradtak, de a másik kettő odavesztett, a lavina alá temetve. Az életben maradtak több órát töltöttek a szerencsétlenség színhelyén, de nem bírtak társaik nyomára akadni. Ignác volt az első, aki kiszabadította tagjait a görgetegből s felselgett Mr. Haymannt is. — A Felickjochra feljutva, minden élelmiszert megfosztva ott kelle tölteniük az éjszakát a fagyon, hideg, zord időben. — Másnap 10 órakor d. e. a Riffelhotlól érkező nagy utazó társaság eszméletlenül állapotban találta meg Haymann urat elfagyott kézzel és lábbal. Ignácnak is megfagyott a keze, de eszmélete nem hagyta el. Haymann a Riffelhotelbe szállították, hol — hála a gondos ápolásnak, már javulóban van. Ignác, a társaság másik részét elvezette a szerencsétlenség színhelyére, hova eljutniok két órába került. Itt meggyőződhetett mindenki, hogy nincs mód benne a szerencsétlenül jártakat megmenteni. Minden kísérlet sikertelen maradt. Később teljes felszereléssel mentek oda, legelőbb a hullákat kihozhatták, de minden erőfeszítés dacára, ez sem sikerült.”

— A laviná eltemette. Abercromby, a svájci alpesi klub tagja, a következő levelet írja Zomattól a „Times”-nek: „Két angol, Mr. Haymann, — a cambridgei egyetem tanára és Johnson, Sarback Ferenc és Ignác vezetők kíséretében augusztus 28-án reggel 5 órakor megindultak a Gressonay-völgy alpesi kunyhójából, átmenendők a Felickjochon — egész a Riffelhotlra, a zernatti oldalra. A sűrű ködben kissé inkább jobbra tartottak, mint kellett volna, egy meredek jégfal hosszában, melynek oldalán roppant mélységű szakadás tátongott. Ezen kezdtek kuszni, midőn egyszerre levált egy hógörgöget s mind a négyet magával söpörte. Kétten Mr. Haymann és Sarback Ignác csodálatsokép életben maradtak, de a másik kettő odavesztett, a lavina alá temetve. Az életben maradtak több órát töltöttek a szerencsétlenség színhelyén, de nem bírtak társaik nyomára akadni. Ignác volt az első, aki kiszabadította tagjait a görgetegből s felselgett Mr. Haymannt is. — A Felickjochra feljutva, minden élelmiszert megfosztva ott kelle tölteniük az éjszakát a fagyon, hideg, zord időben. — Másnap 10 órakor d. e. a Riffelhotlól érkező nagy utazó társaság eszméletlenül állapotban találta meg Haymann urat elfagyott kézzel és lábbal. Ignácnak is megfagyott a keze, de eszmélete nem hagyta el. Haymann a Riffelhotelbe szállították, hol — hála a gondos ápolásnak, már javulóban van. Ignác, a társaság másik részét elvezette a szerencsétlenség színhelyére, hova eljutniok két órába került. Itt meggyőződhetett mindenki, hogy nincs mód benne a szerencsétlenül jártakat megmenteni. Minden kísérlet sikertelen maradt. Később teljes felszereléssel mentek oda, legelőbb a hullákat kihozhatták, de minden erőfeszítés dacára, ez sem sikerült.”

— A laviná eltemette. Abercromby, a svájci alpesi klub tagja, a következő levelet írja Zomattól a „Times”-nek: „Két angol, Mr. Haymann, — a cambridgei egyetem tanára és Johnson, Sarback Ferenc és Ignác vezetők kíséretében augusztus 28-án reggel 5 órakor megindultak a Gressonay-völgy alpesi kunyhójából, átmenendők a Felickjochon — egész a Riffelhotlra, a zernatti oldalra. A sűrű ködben kissé inkább jobbra tartottak, mint kellett volna, egy meredek jégfal hosszában, melynek oldalán roppant mélységű szakadás tátongott. Ezen kezdtek kuszni, midőn egyszerre levált egy hógörgöget s mind a négyet magával söpörte. Kétten Mr. Haymann és Sarback Ignác csodálatsokép életben maradtak, de a másik kettő odavesztett, a lavina alá temetve. Az életben maradtak több órát töltöttek a szerencsétlenség színhelyén, de nem bírtak társaik nyomára akadni. Ignác volt az első, aki kiszabadította tagjait a görgetegből s felselgett Mr. Haymannt is. — A Felickjochra feljutva, minden élelmiszert megfosztva ott kelle tölteniük az éjszakát a fagyon, hideg, zord időben. — Másnap 10 órakor d. e. a Riffelhotlól érkező nagy utazó társaság eszméletlenül állapotban találta meg Haymann urat elfagyott kézzel és lábbal. Ignácnak is megfagyott a keze, de eszmélete nem hagyta el. Haymann a Riffelhotelbe szállították, hol — hála a gondos ápolásnak, már javulóban van. Ignác, a társaság másik részét elvezette a szerencsétlenség színhelyére, hova eljutniok két órába került. Itt meggyőződhetett mindenki, hogy nincs mód benne a szerencsétlenül jártakat megmenteni. Minden kísérlet sikertelen maradt. Később teljes felszereléssel mentek oda, legelőbb a hullákat kihozhatták, de minden erőfeszítés dacára, ez sem sikerült.”

— A laviná eltemette. Abercromby, a svájci alpesi klub tagja, a következő levelet írja Zomattól a „Times”-nek: „Két angol, Mr. Haymann, — a cambridgei egyetem tanára és Johnson, Sarback Ferenc és Ignác vezetők kíséretében augusztus 28-án reggel 5 órakor megindultak a Gressonay-völgy alpesi kunyhójából, átmenendők a Felickjochon — egész a Riffelhotlra, a zernatti oldalra. A sűrű ködben kissé inkább jobbra tartottak, mint kellett volna, egy meredek jégfal hosszában, melynek oldalán roppant mélységű szakadás tátongott. Ezen kezdtek kuszni, midőn egyszerre levált egy hógörgöget s mind a négyet magával söpörte. Kétten Mr. Haymann és Sarback Ignác csodálatsokép életben maradtak, de a másik kettő odavesztett, a lavina alá temetve. Az életben maradtak több órát töltöttek a szerencsétlenség színhelyén, de nem bírtak társaik nyomára akadni. Ignác volt az első, aki kiszabadította tagjait a görgetegből s felselgett Mr. Haymannt is. — A Felickjochra feljutva, minden élelmiszert megfosztva ott kelle tölteniük az éjszakát a fagyon, hideg, zord időben. — Másnap 10 órakor d. e. a Riffelhotlól érkező nagy utazó társaság eszméletlenül állapotban találta meg Haymann urat elfagyott kézzel és lábbal. Ignácnak is megfagyott a keze, de eszmélete nem hagyta el. Haymann a Riffelhotelbe szállították, hol — hála a gondos ápolásnak, már javulóban van. Ignác, a társaság másik részét elvezette a szerencsétlenség színhelyére, hova eljutniok két órába került. Itt meggyőződhetett mindenki, hogy nincs mód benne a szerencsétlenül jártakat megmenteni. Minden kísérlet sikertelen maradt. Később teljes felszereléssel mentek oda, legelőbb a hullákat kihozhatták, de minden erőfeszítés dacára, ez sem sikerült.”

— A laviná eltemette. Abercromby, a svájci alpesi klub tagja, a következő levelet írja Zomattól a „Times”-nek: „Két angol, Mr. Haymann, — a cambridgei egyetem tanára és Johnson, Sarback Ferenc és Ignác vezetők kíséretében augusztus 28-án reggel 5 órakor megindultak a Gressonay-völgy alpesi kunyhójából, átmenendők a Felickjochon — egész a Riffelhotlra, a zernatti oldalra. A sűrű ködben kissé inkább jobbra tartottak, mint kellett volna, egy meredek jégfal hosszában, melynek oldalán roppant mélységű szakadás tátongott. Ezen kezdtek kuszni, midőn egyszerre levált egy hógörgöget s mind a négyet magával söpörte. Kétten Mr. Haymann és Sarback Ignác csodálatsokép életben maradtak, de a másik kettő odavesztett, a lavina alá temetve. Az életben maradtak több órát töltöttek a szerencsétlenség színhelyén, de nem bírtak társaik nyomára akadni. Ignác volt az első, aki kiszabadította tagjait a görgetegből s felselgett Mr. Haymannt is. — A Felickjochra feljutva, minden élelmiszert megfosztva ott kelle tölteniük az éjszakát a fagyon, hideg, zord időben. — Másnap 10 órakor d. e. a Riffelhotlól érkező nagy utazó társaság eszméletlenül állapotban találta meg Haymann urat elfagyott kézzel és lábbal. Ignácnak is megfagyott a keze, de eszmélete nem hagyta el. Haymann a Riffelhotelbe szállították, hol — hála a gondos ápolásnak, már javulóban van. Ignác, a társaság másik részét elvezette a szerencsétlenség színhelyére, hova eljutniok két órába került. Itt meggyőződhetett mindenki, hogy nincs mód benne a szerencsétlenül jártakat megmenteni. Minden kísérlet sikertelen maradt. Később teljes felszereléssel mentek oda, legelőbb a hullákat kihozhatták, de minden erőfeszítés dacára, ez sem sikerült.”

szereket élveztek, s 5 óra felé indultunk tovább Szegednek és pedig Arádon és Orosházán át.

— A magyar fővárosból. A magyar államas utj palotája már elkészült s a hivatalos helyiségek oda vannak átvéve. A tisztviselői vasut társaság a Deák szoborra 500 frtot adományozott. Maróciacs ezredes — hir szerint — tábornokká fog kineveztetni. A királyné é h 15-ére várják Gödöllőre, hol karácsonyig szándékozik lenni. Mária Valéria főhercegnő nevelése Rimley Károly apátnak fog átadni. Az osztrák államvasut, a karánsebes-orsovai vasut kiépítését — a Hügel és Sager-czégnek adta ki, a vonainak 1878. máj. 18-ára el kell készülnie. Szigeti János fiatal 16 éves tolvaj, lopás miatt lezárattott. A Dunánál egy ismeretlen hulla fogatott ki. Az egyetemi jogász füstalság segégyeleti elnökjelöltje, Ragályi és Lukács. Ez utóbbinak nagybör partja. A jözséfvárosi templomterem egy 50 éves ember föbelötte magát. Kitéle nem tudatik.

— Vidéki hírek. Fugyi vásárhelyen egy Virág Ferencz nevű vinczeller löfégyverrel vetett véget életének. Nagyváradon egy Szabó nevű szatlasos segéd öngyilkossági kísérletet tett magán, de nem halt meg, sőt életben maradt. Radvánszky vette meg. Zsedényi Eduárdot Lócson fáklyás zenével tisztelték meg. Sopronban é h 5-én avatták fel a zsinagógát. A bánati ágost. h. eva. egyház megyei évi közgyűlést é h 13 és 14-én fogja megtartani. Szentesen egy 14 éves fiú a ló egy megrugott hogy az másnap meghalt. Semsén (Abau) tüvész volt. A kath. autonómia ügyében Győrött négyülést tartottak. Gyulán a védeleu polgárokon a katonák nagyban garázdolokodnak. A Száva folyó kiáradt.

UDJONSÁGOK.

* Köszönet nyilváníttás. A debreczeni iparos ifjúsági egyesület kebelbeli dalkörének ajándékozott magyart népdalokért kedves kötelességemnek ösmereu Láng Boldizsár urnak, mint a lent mondott népdalok ajándékozójának forró köszönetet mondan. Debreczen, 1876. szept. 13. Alber József karmester.

* A helybeli polgári körökben oly sok vitára okot szolgáltatott belső legelő felosztásának kérdése vég megoldásához közelvan már amennyiben a föld osztályozó bizottmány, a kiosztási szándékot belsőlegelőnek osztályozási munkálatait befejezte. A közgyűlést bizottmány által jóvá hagyólag tudomásul vétetett, osztályozási munkálatait 8 osztályt alapított meg: jelenben; az I-5 osztályba — egy tagul 1000 ölet véve fel — a fekete földön, a hibátlan gyeppöld s a homokrézsen a városköz közelébb levő kerti homok föld soroztatott; a II-ik osztályba lett sorozva a fekete földön a régiebb idétől fogva szántással használt rész, a homokon a várostól távolabb eső fekete homok, melyből már az első osztálynál 200 ölet több fog osztatni, tehát egy tagul mindig 1000 ölet véve föl, 1200 ölet, a III-ik osztályt 1400 ölet számítottam, mely osztályba soroztatott a fekete földön helyenkint szikfoltokkal tarkázott tölgyes jó minőségű fekete föld, jó kaszási s a homokon már részben sárga homokra hajló, de igen jó minőségű homokföld, szikkel vegyes gyeppöld s biztosan füvet termő jó kaszási; a IV-ik osztályt 1800 ölet, egyenes fektű sárga homok, szikes talaju, de biztos kaszási

H I R D E T E S E K.

Gyárak váci boulevard 41. és 42. sz.
Fiók gyár király-utca 92. szám.
MAGYAR KIRÁLYI UDVARI MÉRLEG SÜLY-GYÁRAK
SCHUCK és SCHLICK
Budapesten,
Legolcsóbb gyári árak mellett ajánlanak mindenemű **tizedes és serpenyő mérleget**, valamint minden ezen szakmához tartozó **méter gyártmányt**; vörösréz, sárgaréz, vas, bádóg és fából. Minden gyártmányunk a budapesti főhivatal által **megvizsgálva és törvényesen hitelesítve** vagyon.
Árlapok ingyen szolgáltatnak.
Atalakítások méterrendszerre, valamint javítások a legolcsóbb áron eszközöltetnek.
Ocska anyag készpénz helyett fogadtatik el.
178 9—10
Raktár váci boulevard 33. szám.

Dr. Handler Mór
orvos- és sebészudor, szülés és szemész gyógyít gyökeresen fényes és tartós siker biztosítása mellett mindenemű
titkos betegségeket
1) az önfertőzésnek minden következményeit, ugymint:
MAGYALLESÉKET
az ingerlékeny gyengeséget, az ondfolyást különösen a
TEHETETLENSÉGET
(elgyengült férfierőt)
2) **hugycsöfolyásokat** (még oly idülteteket is)
a nemzetség bujatoros lefolyást és másodrendű bujaktört minden alakjában és elcsúsztaiban,
3) **hugycsöfolyásokat**,
4) friss és idült nyúltyúsokat nőknél, az ugynevezett fehér folyást és az onnan eredő
magtalanságot
5) **bőrkiütéseket**,
6) a **hugypályog betegségeit** és vizelési nehézségeket.
Rendel naponként: d. e. 10 órától 1-ig, d. u. 3-órától 5-ig és este 7 órától 8-ig.
Lakik Pesten, belváros, kigyó- és városházutca sarkán 2-ik szám a ROTTEN-BILLER-féle házban.
Dijjal ellátott levelekre azonnal válasz adatik és a gyógyszerek megküldetnek.

M. k. engedélyezett katonaintézet
Budapesten.
Az intézet következő osztályokból áll:
I. Előkészületi tanfolyam az egy évi önkéntesi vizsgálatra.
II. Tartalék tiszti vizsgálat.
III. Honvéd.
IV. Tényleges hadapród vizsgálat.
V. 4 osztályú hadapród iskola, melybe 13 éves növendékek felvételnek és tiszti vizsgálatra előkészítetnek. — Kezddik oct. 1-én.
Kivánságra ez intézetben a növendékek lakást és élelmizést is kapnak. Ertesítvény, program és beiratások az igazgatónál.
Heimerle Ferenc
3 Korona-utca.
324 4—10

12
évi siker minden kétség fölélhelyezé miszerint
THEDO tanár
szakál-hagymája
a legjobb és legbiztosabb szer a szép szakáll-és eldrétre.
Számítalank, a legmagasabb állású férfiak között is, szép szakállukat csupán ezen szernek köszönhetik.
Ezen szer a szakállnövekedést hihetetlen gyorsasággal elősegíti, ugy hogy 16 éves fiatal emberek is, a leggyövedebb idő alatt teljes és erős szakállt nyernek általa, a melyet a bizonyítványok ezrei bizonyítanak.
Mintán számos semmire való hamisítás ugyanazon név alatt áruba bocsátatik, jó lesz arra ügyelni, hogy minden csomag a feltalálónak itten lenyomott pecsétjével ellátva. Ara egy csomagnak 2 frt 10 kr. postai küldéssel 10 krral több.
Füst József, gyógyszerész urnak, P r á g á b a n.
Schwarbach, 1875. febr. 25.
En mindenkinél a legjobban ajánlhatom.
Hirt Károly J., s. k. építési vállalkozó.
Valódi minőségben kapható: B u d a p e s t e n Török József gyógyszerésznél, király-utca 4. sz. Pozsonyban Pesty Bódóg gyógyszerésznél, Mihálykapunál.
192 9—12
Hirdetés.
Alulirt van szerencs